

Thầy Trần Quang Minh, Đỗ Trung Ruyên, Lê Trọng Thủy

Thầy Lê Kim Hải và Trần Quang Minh gặp lại nhau

Họp mặt chuẩn bị Bản Tin và sinh hoạt năm 2005

NHỚ HÀNG ME XƯA

*Ta nhớ con đường xưa ngát hương
 Với hàng me ngã bóng bên đường
 Lá xanh rớt nhẹ trên làn tóc
 Hai đứa diu nhau trong vắn vương
 Phố Nóc Bằng rưng rưng trước gió
 Sân Tò Án nhạt nhòa hơi sương
 Thời gian nào xóa con đường cũ
 Năm tháng làm dài thêm tiếc thương*

*Năm tháng làm dài thêm tiếc thương
 Nhiều đêm mộng寐 thấy con đường
 Hai hàng me lá tươi xanh biếc
 Chợt nghĩ rằng ta nhớ cổ hương
 Một sớm được tin lòng quặn thắt
 Hai hàng me đốn gục đau thương,
 Còn đâu Lê Lợi nên thơ nữa
 Chỉ có trơ vơ cảnh đoạn trường.*

Nguyễn Trần (Canada)

(Ghi lại cảm xúc khi được tin 2 hàng me thơ mộng trên đường Lê Lợi (Rue d' Ariès) đã bị đốn sạch).

Tình đồng hương

*Mấy chục năm rồi vẫn thấy đây:
 Vui mừng nhận giấy gởi tới tay,
 Biết bao kỷ niệm dâng trầm lắng
 Bồng lại trào dâng sóng biển đầy
 Dù cho thế cuộc thêm thay đổi
 Tình cảm trước sau chẳng đổi thay,
 Hoàn cảnh sao còn hoài nghĩ tới
 Đạo lý ngàn năm chẳng vơi đầy*

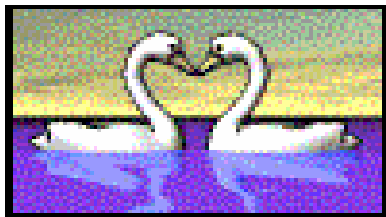
Giáo sư Phan Chùng Thanh (Georgia)

Gọi trong sương mù

“New York, New Jersey tuyết dày đặc, người dân miền đông ngao ngán nhìn màu trắng ngút ngàn dù chỉ còn ba hôm nữa là vào xuân mà nghĩ đến nắng ấm Cali”. Lời tường trình thời tiết của người xướng ngôn viên truyền thanh từ Saigon Nhỏ nhắc tôi cánh én đầu tiên sẽ trở về trên thành phố cổ miền biển San Juan Capistrano. Ngày hôm qua con chim nhỏ có cái mỏ vàng xinh xinh cũng đã gọi tôi lú lo bên hàng hiên trong bụi mai tứ quý. Ngoài cửa sổ sương mù lãng đãng trên chòm minosa, trên cây phong Nhật mượt mà lá non, buổi sáng sương mù cuối đông như một buổi tiệc sau cùng.

Tôi bỏ lối đi trải đá, theo lối mòn dưới rặng cây mùa đông. Con đường tôi quen từng khóm hoa, tảng đá. Không gian yên lặng, không có mặt hồ, không còn bờ

đông bờ tây, chỉ một màu trắng đục, sương mù và sương mù. Làn sương hắt nhẹ vào má tôi,

mát rượi, hay là những giọt mưa xuân tới sớm. Bờ hoa “Indian Hawthorn” dẫn lối tôi đến gần khúc quanh, dù mờ mờ tối vẫn nhận ra đám vịt lên bờ bu quanh gốc liễu, cạnh chiếc băng có bóng người đàn ông cúi đầu đang xé từng mẩu bánh mì. Tôi khựng lại, người đàn ông bất động lẻ loi, thiếu chiếc xe lăn và người đàn bà cùng tiếng “cạp cạp” quen thuộc của vịt gọi bầy. Tôi muốn lập lại câu chào rất ấm của hơn nửa năm về trước, nhưng đâu rồi người đàn bà đáp lễ bằng nụ cười nhẹ nhàng, buồn. Tôi lặng lẽ đi qua để lại sau lưng cái trầm lặng của người và vịt.

Người đàn bà đã ra đi?? Thu trước, những sáng mịt mù sương, người chồng đẩy chiếc xe lăn của người vợ trẻ ra tận bờ hồ bên gốc liễu. Họ cùng nhau gọi đàn vịt bằng thức ăn và bằng cái hạnh phúc có thật trên ánh mắt nụ cười của cả hai. Người vợ trẻ trợ xương xanh lướt, cái khăn che mớ tóc không còn. Sương đặc chẳng thấy lối, bầy vịt gọi nhau bằng tiếng gọi riêng “cạp cạp”, chúng chỉ đường cho nhau đến tụ dưới chân chiếc xe lăn để nhận quà đầu ngày, ồn ào rộn rã. Suốt mùa thu, đàn vịt hoang bên người đàn bà yếu đuối cạnh người chồng ân cần chăm sóc một đời sống mong manh, một hạnh phúc chỉ đến từng ngày đã trở thành hình ảnh thật đẹp, làm tôi xúc động.

Hôm Thanksgiving, thường lệ tiếng “cạp cạp” tuy có ồn ào nhưng không hồi thúc, không gào thét như hôm nay, tiếng kêu khiến tôi bước thật nhanh. Kia, bầy vịt quây quần bên nhau, chỉ bầy vịt trợ trợ ngóng mỏ kêu rờn rã. Chúng kêu đói. Ngày thường bầy vịt còn được no, có một tấm lòng, huông hồ hôm nay, người đàn bà không thể quên chúng. Một ý nghĩ vụt qua, hay là... Kể từ đó chỉ có bầy vịt ngo ngẩn trong sương, cho mãi đến hôm nay...

Người đàn ông cúi đầu cô quạnh, ẩn trong sương mù có tiếng gọi về một đôi mắt, khuôn mặt bờ môi; và tiếng gọi không lời men theo lối cũ của bầy vịt trên hồ...

HTNH, Irvine 17-03-2004

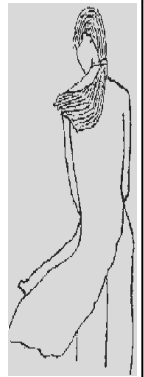
TRUYỆN THẬT NGẮN

Mùa Xuân Trên Biển

Tháng 2, mùa Xuân đã về trên biển.

Biển Hawaii rực rỡ cầu vồng như muôn sắc hoa tươi thắm khoe màu trong nắng xuân. Thành phố nắng và gió chan hòa, buổi sáng chỉ một chút se lạnh để được hít thở không khí trong lành trên biển xanh. Khoác hờ chiếc áo len làm duyên với gió mới, tôi đi bộ loanh quanh trên bờ cát mịn màng nước mát xấp xỉ dưới chân, mùa xuân của tuổi sắp về chiều làm thành nổi bật khuôn tiếu nhớ những lần xuân qua của tuổi học trò còn ngây thơ vụng dại, mùa xuân đã đem lại những xô xao khó tả trên những con đường rợp lá me bay, những quán chiều, những phố hẻm, những nụ cười, ánh mắt làm ấm lòng bao tình cảm nên thơ. Xin trân trọng đóng khung thời vàng son hoa mộng, xin được ôm giữ mãi tình cảm bạn bè thân quý xa xưa. Mùa xuân đã về rồi đó bạn, những mầm non đã nhú lên trên từng đọt cây đang vươn mình thêm sức sống, những làn gió mới thổi qua làm xao xuyến lòng tôi, những đường nhăn, nếp gấp trên từng đôi mắt đẹp ngày xưa theo thời gian đã không chờ ai. Xin gửi lời chúc thân thương đến từng khuôn mặt thầy cô, bạn bè của Mỹ Tho xa xưa, xin cầu chúc mùa Xuân mãi ngự trị trong tim những tâm hồn vẫn còn uơm mộng cho đời nở hoa tươi thắm và hạnh phúc đến cho từng gia đình chúng ta được bình an trong nắng xuân bát ngát hương yêu nhân loại.

Minh Nguyệt
Hawaii 1/05

KỶ NIỆM VỀ MỘT CHUYẾN MỸ DU

Từ khi định cư ở xứ người, tự dưng tôi mang chứng bệnh lắm cảm: “sợ mất Paris như mất Sài Gòn thì lần này hết đường chạy”, do đó 20 năm chẳng dám đi đâu hết.

Bỗng một hôm, điện thoại reo vang, tiếng cô con gái từ xứ Cờ Hoa léo nhéo: “Ba lên chức rồi.” Tôi ngân tò te, lên chức gì? Vì từ sau 75, tôi đã trở thành phó thường dân hạng bét, có chức gì mà lên? Sau đó thì cô con gái cũng bật mí rằng: “tôi lên chức Ông Ngoại” và nó năn nì tôi sang thăm cháu.

Thế là lần đầu tiên tôi lê tấm thân già làm một chuyến viễn du.

Tôi gốc dân Mỹ (Tho), mà trên chuyến bay, mấy cô tiếp viên nói toàn tiếng Mỹ Thiệt, nên chỉ nghe được tiếng đục, tiếng cái. rồi khi đến giờ ăn thì hoàn toàn bị “bĩ”. Số là, tuy ở xứ Phú Lang Sa, nhưng tôi chỉ quen với giá sống và nước mắm, còn mấy đồ ăn tây u thì mù tịt, do đó phải đợi người hàng xóm kêu gì rồi yêu cầu “mềm xôi”. Chưa hết, khi đến phi trường New York, lai thêm một trục trặc nữa. Vì ai đó đã cầm nhầm hành lý của tôi. Họ kéo đi khá xa mới biết lộn, bèn bỏ lại. Báo hại tôi chạy kiếm lạng xăng như gà mắc đẻ, nói mỗi cả tay mà chẳng ai giúp.

Cuối cùng, khi tôi kiếm được thì đã lỡ chuyến bay, đành đến Cali trễ hơn giờ giấc đã định.

Paris, Thu 2004
T.K.D.

QUỸ SINH HOẠT

Hội nhận được niên liễm, tiền ủng hộ hoặc giúp đỡ xã hội hay từ thiện của Thầy Cô và các anh chị cựu học sinh sau đây. BCH trân trọng cảm ơn quý vị và các bạn.

Từ California:

- 1. Thầy Dương Minh Kính (Riverside) \$50
- 2. Bùi Hữu Thế (San Diego) 20
- 3. Bùi Ngọc Sương (San Jose) 20
- 4. Đinh Võ Mai Liên (Hayward) 40
- 5. Đinh Võ Văn Bảy (Orange County) 20
- 6. Dương Đức Tài (Oxnard) 150
- 7. Hồ Hữu Hiệp (San Francisco) 20
- 8. Lý Thị Hồng Hoa (Westminster) 20
- 9. Nguyễn Thành Hiệp (San Diego) 50

- 10. Nguyễn Thị Trần (San Jose) 40
- 11. Trung Chính (Orange County)) 200
- 12. Trương Mỹ Xuân (San Francisco) 20

Từ các nơi khác

- 1. Cô Võ Thị Hoa (Minnesota) \$30
- 2. Cô Hồ Thị Sương (Oklahoma) 50
- 3. Thầy Phạm Nguyên Chu (Texas) 30
- 4. Cathy Trần (Hawaii) 20
- 5. Đặng Đình Phi (Florida) 100
- 6. Đặng Thanh Huy (Florida) 30
- 7. Đỗ Thị Tươi (Texas) 30
- 8. Lê Văn Liêm (Illinois) 20
- 9. Lưu Vũ Trường (Illinois) 30
- 10. Nguyễn Bạch Phấn (Nevada) 40
- 11. Nguyễn Khánh Hải (Texas) 100
- 12. Nguyễn Lộc Hưng (Missouri) 30
- 13. Nguyễn T. Bạch Yến (Virginia) 20
- 14. Nguyễn Văn Tốt (Canada) 50
- 15. Phạm T. Kim Xuyên (Texas) 100
- 16. Phạm Văn Y (Texas) 20
- 17. TNH (Maryland) 40
- 18. Trần Bích Thu (Maryland) 30
- 19. Trần Mạnh Xuân (Maryland) 40
- 20. Vương Hữu Lượng (Georgia) 50

Lá Lành Lá Rách Đùm Lá Tả Tôi

- * Cô Võ Thị Hoa (Minnesota) giúp
 Cô Lê Hồng Sương VN \$20
- * Thầy Phạm Nguyên Chu (Texas)
 giúp Thầy Huỳnh Khánh Long VN 50
- * Thầy Trần Quang Minh (San Diego)
 giúp Thầy Huỳnh Khánh Long VN \$100

Công Tác Từ Thiện

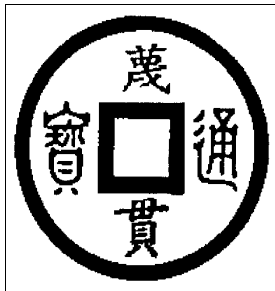
Thay mặt ni sư Tuệ Đăng chùa Vĩnh Phong, Thủ Thừa (Long An-VN), BCH NĐC-LNH xin đa tạ quý vị sau đây đã phát tâm Bồ Đề đóng góp vào việc xây dựng chùa Vĩnh Phong:

- * Nguyễn Khánh Hải (Texas) \$ 50
- * Nguyễn Khánh Lệ (Minnesota) 100
- * Nguyễn Thành Hiệp (San Diego) 50
- * Dương Đức Tài (Oxnard) 50
- * Cô Võ thị Hoa 50

Học Bổng và Quà Tết Thầy Cô

Nhân dịp Tết Ất Dậu sắp đến, Hội AH đã gửi \$1,000 để cấp 40 học bổng cho các học sinh nghèo học giỏi là con cháu trong đại gia đình NĐC-LNH ở quê nhà. Đồng thời Hội cũng đã gửi \$600 về Mỹ Tho nhằm mua chút quà Tết biểu một số cựu giáo chức và nhân viên hai trường NĐC & LNH gặp hoàn cảnh khó khăn, để mong mang lại chút niềm vui tinh thần cho các vị này.

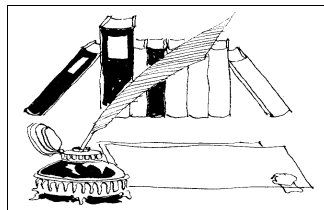
BÁO CÁO CỦA THỦ QUỸ

Tồn quỹ tháng 11-2004	7,530
Thu (niên liễm+ ủng hộ)	1,880
Chi (giúp đỡ hội bạn+ chi phí BT 34+ học bổng+ quà Tết gửi VN)	2,613

Tồn quỹ tháng 02-2005	6,797
------------------------------	--------------

Thư tình nghĩa

Nhân dịp Noel và Tết Dương Lịch vừa qua, Hội AH NĐC-LNH đã nhận được nhiều thiệp chúc mừng và ngỡ ý ngợi khen những thành quả của Hội AH trong năm qua từ khắp các nơi trên thế giới, BCH vô cùng cảm động và thấy phần chân tình thần như được uống những liều thuốc bổ. Đặc biệt anh **Nguyễn Văn Tốt ở Canada** đã viết: “ nghe tin anh Minh từ già chúng ta (xin được mở ngoặc ở đây là thầy Minh chỉ từ già chức Hội trưởng

Hội Ái Hữu thôi chứ thầy vẫn còn đứng sau lưng chúng tôi yểm trợ, chỉ dẫn kinh nghiệm và lúc nào cũng sẵn sàng giang tay giúp đỡ khi chúng tôi cần đến)- đây là tin buồn – nhưng chúng ta cũng phải để cho anh Minh vui hưởng tuổi già. Công lao của anh Minh quá lớn, đã nối vòng tay khắp năm châu bốn bể, đã tạo điều kiện, cơ hội cho biết bao người gặp lại sau mấy chục năm xa cách, sống lại với biết bao là kỷ niệm tưởng đã chìm sâu vào quên lãng. Thú thật với các bạn khi nhìn lại hình dầy lâu dơi có câu chú thích phía dưới “Lâu dơi nay còn đâu”, nước mắt tôi tự dưng tuôn trào. Tôi xin đề nghị với các bạn chúng ta nên làm một cái gì đó để gọi là vinh danh anh Minh, người đã có công thành lập Hội AH đem lại cho chúng ta biết bao điều thú vị. Các bạn hãy tính lại xem.”

Thưa anh Tốt, vâng, chúng ta sẽ cùng nhau bàn thêm về đề nghị rất hay của anh vừa nêu. Đồng thời cũng xin được ý kiến riêng của tất cả Thầy Cô và anh chị em CHS từ khắp nơi về vấn đề này. Xin thư riêng hoặc email về Hội AH.

Anh Huỳnh Quốc Minh (Germany)

Nghe Anh chúc Tết với 2 câu thơ:

“Giáng Sinh Tết Tây gần kề
Thân chúc Quý Hội tràn trề niềm vui”

là BCH chúng tôi được cảm thấy vừa vui vừa ấm cả cõi lòng. Lại thêm bài viết về Hủ Tiểu Mỹ Tho (có trích một đoạn tạm đăng trong BT 35) khiến ai đọc cũng thêm ơ là thêm tồ hủ tiểu thơm mùi xí quách cùng tóp mỡ cháy với tôm khô chỉ đặc biệt ở Mỹ Tho mình mới có mà thôi. Hẹn một ngày về Mỹ Tho ơ! Và cảm ơn anh Minh rất nhiều. Thân chúc anh vui khỏe mãi.

Chị Trần Thanh Giang (Nevada)

Anh Ngô Ngọc Vĩnh tạm thời thay thế thầy Minh điều hành sinh hoạt của Hội AH, thực hiện các BT định kỳ mỗi 3 tháng trong khi chờ cuộc bầu cử chính thức ngày 5 tháng 6 tới đây. Anh Vĩnh xin thành thật cảm ơn chị có lời khen anh “có nhiều nhiệt tình và khả năng”, nhưng riêng nhĩ ý “Vĩnh sẽ giữ luôn chức Hội trưởng khỏi phải bầu bán gì lại nữa” của chị, anh Vĩnh xin cảm ơn nhưng không dám chấp nhận vì dù sao Hội AH cũng cần 1 cuộc bầu cử hợp lệ theo tinh thần dân chủ như trong nội quy có ghi từ lúc thành lập Hội năm 1996. Kính chúc chị và gia quyến an khang.